31/10/2022

Ο Πέτρας Γεράσιμος για την Παραβολή του πλουσίου και του φτωχού Λαζάρου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Την Κυριακή 30 Οκτωβρίου ο Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος ιερούργησε στον Ιερό Βαπτιστηριακό Ναό Αγίας Άννης του Αγίου Νικολάου. Προ της απολύσεως χειροθέτησε σε αναγνώστην τον Δημήτριο Μετοχιαννάκην, ιατρό, εξαίροντας και τιμώντας την πολύτιμη και επί πολλάκις διακονία και προσφορά του στην Ενορία Ευαγγελιστρίας, διά της οποίας καθίσταται ζωντανό και ενεργό μέλος της τοπικής Εκκλησίας.

Στο κήρυγμα του **Θείου Λόγου** ο ιεράρχης ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή της ημέρας που αναφέρεται στην γνωστή Παραβολή του πλουσίου και του πτωχού Λαζάρου και ανέφερε: *«Στην σημερινή Παραβολή του Ευαγγελίου φαίνεται ξεκάθαρα η απανθρωπιά που δημιουργεί η λατρεία για τα υλικά αγαθά, συγχρόνως όμως τονίζεται και η υπεροχή του πνεύματος ως δυνατότητα να απελευθερωθούμε από την δουλεία της ύλης.*

Η προσπάθεια επιβολής της ύλης, η επιβολή του χρήματος και των υλικών δεν είναι σύγχρονο φαινόμενο. Ήδη από την εποχή της ειδωλολατρίας, η προσπάθεια να επιβληθεί η φθαρτή ύλη έναντι του αιωνίου πνεύματος είναι εμφανής και υπαρκτή.

Ο Χριστός αναφέρεται συχνά στον κίνδυνο της επικράτησης της ύλης και διδάσκει με Παραβολές, με παραδειγματικές ιστορίες δηλαδή, την υπεροχή του πνεύματος, τη σωστή διαχείριση της ύλης, ώστε να μην καταντά θεοποιημένη αλλά χρηστική και ωφέλιμη για τον άνθρωπο.

Στη σημερινή Παραβολή αρχικά περιγράφονται οι ανέσεις ενός πλουσίου και παράλληλα οι αντιξοότητες και δυσκολίες ενός πτωχού, του πτωχού Λαζάρου. Ο πλούσιος ζούσε με πολυτέλεια, φορούσε ακριβά ενδύματα και απολάμβανε άριστο φαγητό. Ο φτωχός Λάζαρος από την άλλη, παρουσιάζεται να βρίσκεται περιστασιακά στη θύρα του πλουσίου ως επαίτης, να φέρει στο σώμα πληγές και να προσπαθεί να τραφεί από τα αποφάγια του πλουσίου. Έτσι παρουσιάζεται η επίγεια ζωή αυτών των δύο ανθρώπων.

Αυτό που χαρακτηρίζει τον πλούσιο, παρόλο που έχει άφθονα υλικά αγαθά, είναι η ασπλαχνία και η αδιαφορία προς τον πάσχοντα και φτωχό συνάνθρωπο. Από την άλλη ο φτωχός Λάζαρος, παρόλη την δυστυχία του, δεν καταφέρθηκε ποτέ εναντίον του Θεού, δεν παραπονέθηκε, δεν κατηγόρησε την ασπλαχνία του πλουσίου, αλλά παρέμεινε υπομονετικός όπως ο Ιώβ.

*Το όνομα του πλουσίου δεν αναφέρεται στο **Ευαγγέλιο**, μόνο το όνομα του φτωχού Λαζάρου. Το όνομα του πλουσίου παραμένει άγνωστο, δεν το προφέρει ο Χριστός, το αποσιωπά, διότι θέλει να μας δείξει ότι είναι ανάξια για την μνήμη του Θεού τα ονόματα των πονηρών και άξια τα ονόματα των δικαίων. Γι' αυτό και η Εκκλησία μας αγαπητοί μου αδελφοί, κατά την Εξόδιο Ακολουθία και τις επιμνημόσυνες δεήσεις, εύχεται πάντοτε να είναι αιωνία η μνήμη των κεκοιμημένων αδελφών, να βρίσκονται δηλαδή διαρκώς στην μνήμη του Θεού.*

*Στην συνέχεια της ευαγγελικής διηγήσεως, η μεταφορά του πλούσιου και του φτωχού Λαζάρου από την επίγεια στην μεταθανάτια κατάσταση περιγράφεται με τον ίδιο λιτό αλλά διδακτικό τρόπο. Το **Ευαγγέλιο** μας προδιαθέτει για την κατάσταση της μεταθανάτιας ζωής, πριν ακόμα μας αποκαλύψει ο Χριστός την πραγματικότητα με την συνέχεια της διηγήσεως της Παραβολής.*

Ο φτωχός όταν πέθανε, μεταφέρθηκε από τους αγγέλους στην αγκαλιά του Αβραάμ, ενώ ο πλούσιος πέθανε και απλώς ετάφη. Και οι δύο πέθαναν σχεδόν μαζί –διότι ο θάνατος δεν διαχωρίζει πλούσιους και φτωχούς. Αυτό θέλει να μας δείξει το Ευαγγέλιο, αυτό θέλει να μας διδάξει ο Χριστός, ότι δεν υπάρχει άλλος τρόπος θανάτου για τους φτωχούς και άλλος για τους πλουσίους. Όμως, παρόλο που ο πλούσιος δεν ήταν άξιος να ονομάζεται παιδί του Αβραάμ, εντούτοις εκείνος τον ονομάζει παιδί του, ώστε με αυτό τον τρόπο να δείξει την ευσπλαχνία του Θεού ακόμα και στην κατάσταση της κολάσεως.

Μεταξύ του πλούσιου και του φτωχού υπάρχει μεγάλο χάσμα, μεγάλη απόσταση, ώστε να μην μπορεί να περάσει ο ένας στην πλευρά του άλλου. Μη νομίσει όμως κάποιος ότι το ***Ευαγγέλιο*** *καταφέρεται σε όλους εκείνους που έχουν αγαθά, καταφέρεται σε όλους εκείνους που λατρεύουν την ύλη και περιφρονούν τον συνάνθρωπο. Γι' αυτό το Ευαγγέλιο λέγει ότι ο πλούσιος απόλαυσε όχι τα αγαθά γενικώς, αλλά ότι απόλαυσε τα αγαθά του, φανερώνοντας με αυτό τον τρόπο ότι δεν τα διαχειρίστηκε σωστά και δεν έδειξε ευσπλαχνία σε όλους εκείνους που χρειάζονταν την δική του βοήθεια, δεν έδειξε φιλανθρωπία σε όλους εκείνους που υπέφεραν –γιατί εκείνο το οποίο τον ένοιαζε ήταν μόνο ο εαυτός του».*

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε: «Αυτό που μας διδάσκει η σημερινή ευαγγελική περικοπή είναι η Πίστη στον ***Αναστάντα Χριστό*** *και όχι η προσκόλληση στην ύλη, στην ειδωλολατρία και την αθεΐα, αυτά δηλαδή που μαστίζουν την σημερινή κοινωνία. Διότι εκείνο που δυστυχώς χάσαμε όλοι μας είναι η ανθρωπιά και το φιλότιμο.*

Όμως ο άνθρωπος για να ελευθερωθεί και να ανταποκριθεί στην κλήση του Θεού και να επιτύχει εκείνο για το οποίο πλάσθηκε, οφείλει να αποτινάξει τα δεσμά της ύλης και να μάθει να ζει ανθρώπινα και αγαπητικά. Μόνο τότε θα μπορέσει να βιώσει την πληρότητα της ζωής, την παρουσία του Θεού και την κοινωνία με τον συνάνθρωπο. Μόνο τότε θα μπορέσει να αισθανθεί την μυροβόλο χάρη του Παναγίου Πνεύματος από την οποία θα λάβει δύναμη για να βαδίσει την οδό της σωτηρίας του».